

store kaserneagtige Bygninger, som han mente vilde være den bedste Løsning, eller, som det havde været antydet under Forhandlingen, om det skulde være mange mindre og over et større Areal bredte Bygninger. Man tænkte i øvrigt den Gang i første Linie maaske paa Ombygning af visse Dele af København, som trængte i høj Grad til det, og som siden den Tid ogsaa er blevet jævnet med Jorden og afløst af nye, moderne Gader.

Da jeg saaledes har haft Lejlighed til at følge denne Sag, lige fra den den Gang laa som et noget sprallende Barn i Vuggen, til den nu er blevet en Menneskealder gammel, kan jeg kun hilse dette Lovforslag Velkommen og ligesom tidligere Talere anbefale det paa det bedste til en velvillig og hurtig Behandling. Jeg finder ikke efter den grundige Drøftelse, som det har været Genstand for, Anledning til nu at komme ind paa Enkeltheder i Lovforslagets Realitet. Et Par utydelige Udtryksmaader har jeg dog maaske Ret til at anføre. Naar der i den allerførste Linie staar, at „Byggeforeninger kan paa en Kommunes Anbefaling faa Laan“, saa tænker jeg mig, at det er dog vel ikke paa en hvilken som helst Kommunes Anbefaling, at dette Laan kan gives, men det bliver kun paa den Kommunes Anbefaling, i hvilken vedkommende Byggeforening agter at gennemføre sine Planer — men dette kan vel neppe medføre nogen Vanskelighed. — Og naar der i sidste Linie af § 2 staar, at der beskikkes et Tilsyn med de Byggeforeninger, „der andrager om Statslaan“, saa antager jeg, at Meningen dermed maa være, at de efter at have faaet Statslaanet skal være underkastede dette Tilsyn. Men det vil formodentlig heller ikke medføre nogen som helst praktisk Vanskelighed, at Udtrykket her er ufuldstændigt.

Jeg skal altsaa paa det bedste anbefale Lovforslaget og haaber, at vi snart maa se det ophøjet til Lov.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil ogsaa gerne give dette lille Lovforslag et Par anbefalende Ord med paa Vejen. Det har jo vist sig, at der har været betydelig Trang til denne Lov; navnlig efter de sidste to Love og særlig den sidste har det vist sig, at Trangen til og Efterspørgselen efter

Laan har været betydelig større ude fra de større Provinsbyer end her fra København, og det er sikkert ogsaa navnlig der, at Forholdet er af den Beskaffenhed, at der er adskillige Boliger, som aldrig burde benyttes af Mennesker, og en Del der er af en saadan Beskaffenhed, at Sundhedskommissionen i de forskellige Byer vel neppe i Henhold til de bestaaende Love kan forbyde dem som Beboelse for Mennesker. Jeg vil derfor med meget stor Glæde anbefale Lovforslaget og ogsaa anbefale det til hurtig Fremme; og jeg skal kun gøre et Par enkelte Bemærkninger dertil.

Der har været talt om denne Afdragsfrihed i de første 5 Aar. Jeg vil ligesom de ærede Talere, der har omtalt det, sige, at jeg tror, det er rigtigt, at der er en saadan Frihed i de første 5 Aar; thi alle, der har haft med Byggevirksomhed at bestille, ved godt, at der kommer adskillige Efterregninger, kan man gerne sige, som man skal have betalt paa en eller anden Maade; derfor tror jeg, det er en meget hensigtsmæssig Bestemmelse, der er kommet ind. Men naar der rejses Tvivl om dens Berettigelse, vil jeg blot henstille — ikke for at ændre dette lille Lovforslag, det kunde aldrig falde mig ind —, om man ikke kunde tænke sig Muligheden af, at Afdragene for de 5 Aar, i hvilke der ikke svares Afdrag, blev fordelt paa de andre Aar, saa at den Afdragsfrist, som oprindeligt har været bestemt, blev overholdt. Jeg henstiller det, fordi man ved flere forskellige Gældsdocumenter har det saaledes, at de første Aar er gjort afdragsfrie, medens man fastholder en bestemt Tidsfrist — 10 eller 15 Aar, eller hvor længe det nu skal være — for Laanets Tilbagebetaling, saaledes at Afdragene i de sidste Aar bliver saa meget større, hvad enten de har været mindre i de første Aar, eller der, som her foreslaaet, slet intet Afdrag har været.

Endelig er der et Forhold, som jeg vil benytte Lejligheden til at henlede Opmærksomheden paa, nemlig om der ikke var en Mulighed for, at man, naar Laanet var kommet ned til en bestemt Procent, f. Eks. ned til Halvdelen af Ejendomsskyldvurderingen, kunde blive fri for det solidariske Ansvar. Vi ved jo godt, at naar Folk skal blive ved at hæfte for det, kan det ofte